

Publicerad 2009-04-20 19:16 av Rhan

Dansen i gryningen

Vinden lekte och sjöng bland vassen likt ett ensamt piano på stäppen,
Rytmen drog med mitt hjärta och jag dansade med vinden lätt.
Gräset dansade med mig och omfamnade mina lätta steg i sommaren,
Medan vinden ledde mig bort från omvärlden.
Vinden sjöng och dansade, med skogen och vattnet i kanon.

Jag dansade och nynnade för mig själv,
När de dök upp på vattnet, små vackra varelser som dansade dansen mina fötter förde.
Vinden smekte min kind, lekte med mitt hår.
De log och dansade vidare på stegen jag själv tog.
De nynnade i vinden och smekte vattenytan med sina steg,
De nynnade en visa som lugnade skogen och fick den att leva upp ur skuggorna.
Ur bark och moss kom tomtar och vättar fram, bland träden tittade trollen fram medan nymferna dansade däribland.
Skogen levde upp och såg på en ung varelse som dansade till deras rytm,
Dansade i gryningens sken, och gamla minnen väcktes i äldre själar.
Minnen om danser, glädje och tilltro,
Minnen om gemenskap och respekt.

Jag dansade deras dans, och de log,
Mina fötter rörde sig med vinden och mina armar med löven i vindarna.
Jag dansade med naturen och den antog dansen leendes.
Gryningen log och jag kände mig varm,

De njöt av min närvaro och jag kände mig hemma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rhan med Poeter.se id #28348 innehar upphovsrätten